

J kapitola 4.

[1] Když se Pán dověděl, že farizeové uslyšeli, jak on získává a křtí více učedníků než Jan - [2] ač Ježíš sám nekřtí, nýbrž jeho učedníci - [3] opustil Judsko a odešel opět do Galileje. [4] Musel však projít Samařskem. [5] Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi; [6] tam byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne. [7] Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: "Dej mi pít!" - [8] Jeho učedníci odešli před tím do města, aby nakoupili něco k jídlu. - [9] Samařská žena mu odpoví: "Jak ty jako Žid, můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?" Židé se totiž se Samařany nestýkají. [10] Ježíš jí odpověděl: "Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala pít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou." [11] Žena mu řekla: "Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká, kde tedy vezmeš tu živou vodu? [12] Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda." [13] Ježíš jí odpověděl: "Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň [14] Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému." [15] Ta žena mu řekla: "Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu." [16] Ježíš jí řekl: "Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!" [17] Žena mu řekla: "Nemám muže." Nato jí řekl Ježíš: "Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. [18] Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu." [19] Žena mu řekla: "Pane, vidím, že jsi prorok. [20] Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!" [21] Ježíš jí odpoví: "Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. [22] Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. [23] Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli. [24] Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě." [25] Žena mu řekla: "Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všecko." [26] Ježíš jí řekl: "Já jsem to - ten, který k tobě mluvím." [27] Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá s ženou. Nikdo však neřekl "nač se ptáš" nebo "proč s ní mluvíš?" [28] Žena tam nechala svůj džbán a odešla do města a řekla lidem: [29] "Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všecko co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?" [30] Vyšli tedy z města a šli k němu. [31] Mezi tím ho prosili jeho učedníci: "Mistře, pojez něco!" [32] On jim řekl: "Já mám k nasycení pokrm, který vy neznáte." [33] Učedníci si mezi sebou říkali: "Přinesl mu snad někdo něco k jídlu?" [34] Ježíš jim řekl: "Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonil jeho dílo. [35] Neříkáte snad: Ještě čtyři měsíce a budou žné? Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohleďte na pole, že již zbělela ke žni. [36] Již přijímá odměnu ten, kdo žne, a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali rozsevač i žnec. [37] Přitom je pravdivé rčení, že jeden rozsévá a druhý žne. [38] Já jsem vás poslal, abyste žali tam, kde jste nepracovali. Jiní pracovali a vy v jejich práci pokračujete." [39] Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: "Všecko mi řekl, co jsem dělala." [40] Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny. [41] A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. [42] Oně ženě pak říkali: "Ted' už věříme ne proto, cos nám o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa." [43] Po dvou dnech odešel Ježíš odtamtud do Galileje. [44] Sám totiž dosvědčil, že prorok nemá vážnosti ve své vlasti. [45] Když přišel do Galileje, Galilejští jej přijali, protože viděli všecko, co učinil v Jeruzalémě o svátcích, které tam také slavili. [46] Přišel tedy opět do Kány Galilejské, kde před tím proměnil vodu ve víno. V Kafarnaum byl jeden královský služebník, jehož syn byl nemocen. [47] Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vydal se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který už byl blízek smrti. [48] Ježíš mu odpověděl: "Neuvidíte-li zázraky a znamení, neuvěříte." [49] Královský služebník mu řekl: "Pane, pojd', než mé dítě umře!" [50] Ježíš mu odpověděl: "Vrať se domů, tvůj syn je živ!" Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. [51] Ještě když byl na cestě, šli mu naproti jeho sluhové a oznámili mu: "Tvůj syn žije." [52] Zeptal se jich, v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe. Odpověděli mu: "Včera hodinu po poledni mu přestala horečka." [53] Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: "Tvůj syn je živ." A uvěřil on i všichni v jeho domě. - [54] To druhé znamení učinil Ježíš opět v Galileji, kam přišel z Judska.